

Nevihte in povodnji.

Grozovita povodenj na Ogrskem. — Povodenj v Gradcu. — Nevihje, toča, strela povsod.

Dež . . . še vedno dežuje . . . enkrat po-
goma iz sivega oblačja, potem zopet kakor da
iz škafov vlivalo, v blišku in gromenju . . .
če se za pol ure solnce pokaže, potem peče
upeno na zemljo, dokler zopet ne pride dež.
Danpo ljudstvo je danes že prepričanja, da
zopet slabu letino. Rano sadje vzela je
na ali mraz. Tudi vinogradi so pod poznim
negom hudo trpeli. Zdaj pa smo ob koncu ju-
nega meseca, torej v "pasljih dnevih", in name-
no vročine dežuje, dežuje . . . Vbogi kmet!
je skoraj popolnoma uničeno in vse drugo
ne raste tako, kakor je bilo pričakovati.
Dež je in dežuje . . .

Od vseh strani nam prihajajo poročila o
odi, ki jo povzročajo dež, povodenj, vihar,
voda in toča. Tako je napravila toča zlasti v
Urbanu pri Ptaju mnogo škode. Vsled ved-
ne deževje je v Halozah mnogo zemlje od-
virolo in s tem ogromno škodo napravilo. Ven-
pa smo bili na Spodnjem Štajerskem doslej
na Bočn pred huišo točo obvarovani.

Groboj pred množico sočivalci. Bogu ujme so imeli v Galiciji in Bukovini. Vsled povodnji se je moral na raznih rogal železniški promet vstaviti. Reki Bystrica in Dnestr prepolvili ste sledeče vasi popolnoma: Balice, Jezopol, Wolczyniec, Rizniov, Dolha, Obercze, Petrylov in Uhorniki. Tam je vse uničeno. Promet na deželnih cestah je vstavljen. Število mrve je uničena. Več mostov je voda odprala. Vsa polja in travniki stojijo pod vodo. Izdejuje še vedno!

Na Ogrskem divjala je nevihta zlasti v končatini Maros-Torda. V vasi Fedő-Szakal je padla tako grozovita toča, da je ubila 90 oseb. Pred točo prišel je grozni vihar, vsled katerega so točino zrnje skupaj zmaznilo, tako da so padli v vasi kosi leda, ki so tehtali do 10 kilogramov. Isto se je celo 5 kosov leda, ki so tehtali tak po en cent. Na reki Theiss in povsod drugod se je ves promet stavil. V Marosuvjarju je bila voda v rudniku soli in napravila nezmerno škodo. Pri vasi Muzsajd je voda železniških mostov trikrat predrla in vse mostove odnesla. Na Tisza-Ujlak je pod vodo in so kmetje vse

Grozne nevihte, pri katerih so se tudi obiski odtrgali in je nastala vsled tega strašna grožnjenja, so doživelji tudi v Gradcu in okoli. Zlasti vzhodna okolica mesta je bila občutno prizadeta. Mnogo hiš v Mariatrostu, Kroisachu, Stiftingtalu, Autalu in v Raabi je bilo v nevarnosti, da se poderejo. V Raabi so zamogli podje komaj nago življenje rešiti. Potoki so rasli in postali divje reke, ki so nosile celo gospodarska poslopja in mostove na svojih vabrib. V mestu Gradcu samem se je deloma počenila t. zv. „Reiterkaserne“, istotako vrtniški kloštra uršulink. V Naglergasse sta dva boža v svojem stanovanju vtonili. Mnogim osebam so gasilci in vojaki v lastni nevarnosti življenje rešili. Škoda je neprecenljiva in prizadeti vbogi ljudje nahajajo se v večini bedi. Začela se je tudi takoj pomožna akcija. Cesar je za nesrečnež iz laštnih sredstev 20.000 kron podaril.

In ednaka poročila prihajajo od vseh strani
je leto 1913 je nesrečno leto!

Dopisi.

Rogoza. (Na š „Sani.“) Koliko let ž
nidno in redno prihajaš vsak teden v našo lično
us in sicer v izdatnih številih, Ti ljubi na
„Stajerc“; a nikoli se še nisi zbrigal zanj, za
nasega vrlega, obče spoznanega in lušneg
„Saneja“ po domače ali drugače Johana
Dorschak. Ali imaš res toliko posla in dela
vujim krtačenjem ondot okoli, da še nisi utegni

Nemarne ljudi

reseneči vedno kakšni slučaj, na katerega niso pripravljeni in ki jih spravi v zadreg. Zlasti neprjetno je to, ako se grè za nakratno bolezni, za influenco, nahod, kašelj, težko pomanjkanje sape in bodenje v ramah.

našega ljubljenega Šaneka malo poštrigli? Eh no, si pač preveč utrujen, ti vbogi „Štajerc“ ti! Pa ne, da bi zdaj v svoji naglici po ojstri „kročburštni“ segel, le pomalem — vate vzemi, prav mehke in gladke vate, pa ga počohaj malo okoli nosa in za ušeši! — Torej naš lušni „Šani“ je kaj plemenita duša! Pri vseh bratovščinah je „Mitglied“, pa če pride berač ali siromak bogame prosi, ga nažene. Ej ti kristjanska ljubezen! Če greš mimo njegovo hišo, pa le malo polukaš na njegov oreh, se spusti v tebe, kakor sršen v pobalina, ki mu je šel gnezdro razdirat. Na cesti, na travniku, sredi vasi ali kjerkoli češ, se te loti in te obere, da je strah. Najljubše pa mu je, če zamore koga pri gerihu stisniti. Procesiranje mu je ljubše, kakor vse druge kristjanske čednosti. Samo da ima naš Roški „Šani“ prokleto smolo s svojimi pravdami. Zadrgniti je že marsikogar hotel, pa mu je vsikdar spodletelo in moral je prav žoftne unkoštunge plačati. Pa misliš, da naš fletni g. „Šani“ miruje? Kaj še, če vsaj enkrat ni teden dni na gerihu ali vsaj pri advokatu, boleha in medio mu je pri zlatem srcu njegovem. Glej, ravnokar se je lotil ubogé kočarice, katere krvava je dvakrat vgriznila v njegovo travo (pa ni njegova ampak občinska) in jo je spravil v tožbo, se šopiraje: „Tota trava ji bo vzela živino, podrezani hmelj pa kajšo in grunt.“ Glejte ga — pravega kristjana! — Nek fantalič ali Bog si ga vè k do!!! — mu je zadnjici par hmeljskih rastlin podrezal. Alo! temu mora biti kriv mladi brat gori omenjene kočarice! Gmajno, če celo, od župana do pastirčeka dol, popolnoma pohrustati, da bo vsaj enkrat on sam gospoda pa milijonar na Rogozu. Pa veš, dragi name „Šani“, tebinič meninič se mi Rogožani ne damo kar nakrat pogoltniti, se bomo prokleto branili in kaj potem, če bo naša bramba in tvój proces pohrustalo tebe, twoj kajšo s hmeljem in s tvojim pastirjem vred? Torej „Štajerc“ ljubi za danes dovolj. Sedaj je namreč šele začetek naših poročil — odslej jih dobivaš vsaki pot katero, in gradiva bo dosti, da se boš sčasoma našega lušnega, dičnega „Šani“-ja fein do sitega nasrkal. Te pa srečno za tokrat!

Rogoški kočarji.
Polenšak Dragi Štajerc", opetovano smo

Polensak. Dragi „Stajerc“, opetovanio smo ti že poročali o našem dobrem župniku Poplat-

niku in o stavbi novega farofa, ki je tako velik kakor Puntigamska pivarna; lahko vsi štirje može s svojimi familijami v njem stanujejo, ki so stavbo podpisali. Ker pa mi farani ne pravljimo v to ogromno nepotreblno plačilo, tedaj nas župnik napada na najgrši način iz priznance, pravi da smo lakomeži, požrešneži itd., da rajo zajemo in pijemo, kakor bi njemu to fabriko postavili, da zastran druga ne gremo k maši, kakor da idemo tja v gostilno jest in pit, da ne znamo koliko nam je treba, da tako dolgo jemo, da nori postanem zraven . . . Toraj g. Popltnik, mi tebi svetujemo, da take psovke porabiš pri svojih svinjah v štali, ker mi farani, ki celi dan vročino pri delu prenašamo, si tega ne pustimo dopasti! Obenem te vprašamo: koga častiš ti? poprej smo imeli žeognanje device Marije, zdaj imamo pa igre! Ti praviš, da se pri „igri“ največ smrtnega greha stori. Toraj te spet vprašamo: kdo je kriv? Ti daš satanu priliko, da ga častiš, Marijino čast pa zanemariš; po krémah igrajo in plešejo, ker ti žeognanje odstraniš; zato bo ti Marija plačilo izprosila, ker ti po tistem hodiš, ka so nas poprej dobri duhovniki nčili. Toraj smo radovedni, kaj poreče višja duhovna oblast k temu. Ako ne odstrani tega človeka in nam ne pomaga, tedaj bomo si pomagali sami! Farani

Sv. Barbara v Halozah. Cenjeni „Stajerc“!
Zopet nekaj novega od fajmoštra Vogrina. Vse pride po časi na dan, tudi Vogrinova pobožnost glede spovedi in krsta. Spoved, posebno adventna, pr. I. bila je po novi modi po Vogrinovem mnenju vpeljana in sicer, da vsaki, brez razločka stanni, naj bi plačal nekaj kronic za cerkev (sicer za farovški nikdar sit žep); dotični, ki mu je obljubil, da mu kaj daruje, opustila se mu je pokora. To pač presega že vse meje! Sploh se pošteno misleči ljudstvo nad tem počenjanjem zgraža; torej kdo je kriv, da vera peš? — Duhovniki sami! Ako se bode takoj naprej trobili, izgubili boste ves vpliv še celo nad svojimi pristaši. Še nekaj: pred kratkim prišla je neka dekla v to faro, porodila je nezakonskega otroka, seveda „Marijina hčerka“, in fajmošter Vogrin ni hotel otroka krstiti, češ, naj se mu prinese domovinska pravica. otrok ostal je potem 14 dni brez krsta, in botro je še povrhu temu grdo nahrulil, da mora dotična mati otro-

Krasota planin.

Posebno društvo avstrijskih prijateljev nature hoče varovati rastline in živali pred brezobzirnim izkoriščanjem zemlje ter industrializiranju. To društvo ustanavlja „naturne varstvene parke“, to je: ono nakupi velike pokrajine ter jih varuje pred zgoraj omenjenimi sovražniki proste nature. Naša slika kaže enega teh „parkov“ Steinriesental s pogledom na visokega Hochgollinga. Ta park nahaja se pri Schladmingu.

Partie aus dem österreichischen Alpen-Natur-Schutzpark
Steinernes Tal mit dem Hochgall.

Ali si že „Štajerca” naročil? Ako ne, stori to takoj!